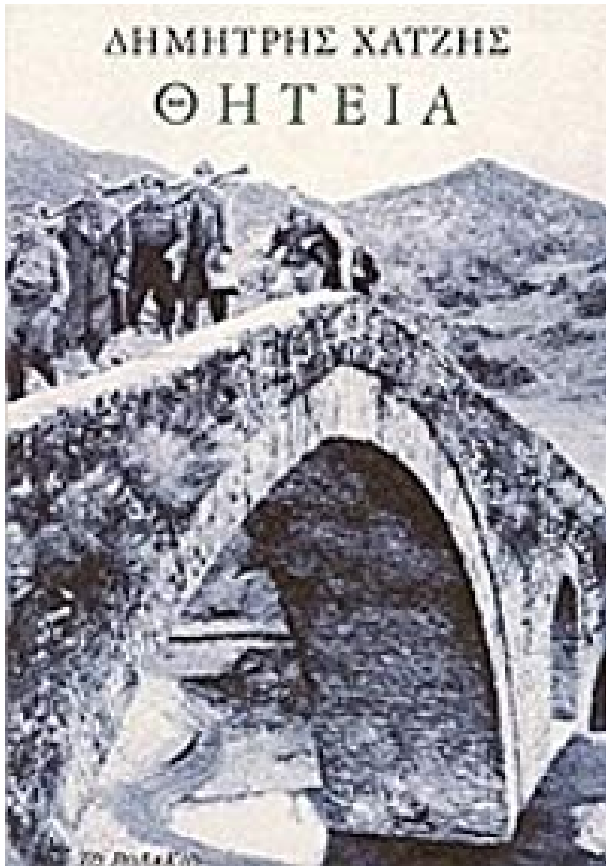

Θητεία

Author:	Dimitris Hatzis
Genre:	Fiction
ISBN13:	9789607360526
Goodreads Rating:	4.20
Published:	June 2009 by Το Ροδακίό
Language	Greek, Modern (1453-)
Pages:	113
ISBN10:	9607360524

[Θητεία.pdf](#)

[Θητεία.epub](#)

Αγωνιστικά κείμενα 1940-1950 Περιέχει τα κείμενα: "Τραγούδι στην Αθήνα", "Ο κυρίαρχος της Ψυττάλειας" (α' έκδοση: "Ελεύθερη Ελλάδα", 1947), "Μουργκάνα" (α' έκδοση: "Φωνή του Μπούλκες", 1948), "Δρακολίμνη", "Η γυναίκα από τη Φούρκα". "Ο Βασίλης είχε διαρρυθμίσει καταλλήλως το τελευταίο-τελευταίο δωμάτιο αυτής της χαμοκέλας. Είχε μερεμετίσει την πόρτα, τα κουφώματα και το πάτωμα, σοβάτισε μέσα κι έβαλε τενεκέδες στο παράθυρο. Ο ίδιος είχε μετατρέψει σε μαγειρείο τη μικρή αποθήκη πού βρισκότανε δίπλα στο δωμάτιο και κανένας δε μπορούσε να του τ' αρνηθεί πώς όλα τα 'χε καμωμένα με μαστοριά και μεράκι. Η χαμοκέλα έμοιαζε με χορταποθήκη ή με τσαρδάκι των τσομπανααίων - και μπορεί στ' αλήθεια να 'τανε κάποτε. Από το 'να μέρος ήταν ένας τοίχος, ίσαμε ενάμισι μέτρο ψηλός, ξερολιθιά, στη μέση μια στενόμακρη αυλή κι από τ' άλλο μέρος αραδιαστά τα έξι δωμάτια. Στο καθένα κατοικούσε και μια οικογένεια.

Το τελευταίο από τα σπίτια της συνοικίας είτανε τουλάχιστο εκατό μέτρα μακριά της κι ανάμεσα ψήλωναν οι σωροί των σκουπιδιών πού τα κάρα της Δημαρχίας περνούσαν και τα μαζεύανε κάθε τρεις μήνες. Η άσφαλτος είτανε πενήντα μέτρα πιο πέρα - αντίκρυ στην οξώπορτα. Η μικρή καγκελένια πόρτα στην είσοδο της αυλής τρίζει καθώς την ανοιγοκλείνει διαρκώς ο αέρας. Κάθε φορά πού την ανοίγει, ένας ψωραλέος σκύλος γαβγίζει δίχως να σαλέψει απ' τη θέση του. Όταν ξανακλείνει, τρέχει ίσαμε κει, στέκεται λίγο, δίχως να γαβγίζει τώρα, κοιτάζει όξω και ξαναγυρίζει στη θέση του.

Θα μπορούσε κανένας να πει πώς ο σκύλος αυτός είχε διαφορές με τον αέρα - ανεξιχνίαστες.

Με τους ανθρώπους δεν είχε καμία - ούτε γάβγιζε κανέναν ούτε κούναγε την ουρά του σε κανέναν. Δεν ανήκε άλλωστε σε κανέναν από τους ενοίκους ειδικά και συγκεκριμένα - ήταν απλώς εγκατεστημένος εκεί, όπως ήταν και οι άλλοι. Και γι' αυτό κι ο Βασίλης το 'χε αποφασίσει, σε πρώτη ευκαιρία που θα περισσεύανε τίποτα ξύλα, να του φκιάσει κι αυτουνού το σπιτάκι του μέσα στην αυλή και να τον αποκαταστήσει οριστικά. Ο σκύλος, σύμφωνα μ' αυτά, ήταν ο πιο ιδιόρρυθμος και ο πιο φιλοσοφημένος από τους ενοίκους της χαμοκέλας."